

РЕШЕНИЕ

№ 5229

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4679** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Комисията за финансов надзор /КФН/ срещу Решение от 17. 02. 2020 г., постановено по НАХД № 16135/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № Р-10-849/24.09.2019 г. издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, като се твърди, че нормата на чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК не е бланкетна такава, поради което неправилен е изводът на районния съд, че е налице непълна словесна квалификация на нарушението. Претендира от съда отмяна на постановения съдебен акт, като вместо него се потвърди изцяло Наказателно постановление № Р-10-849/24.09.2019 г. издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

В поведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която

поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорваното съдебно решение.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в производството и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка:

[фирма] е вписано под № РГ-05-1215 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/ и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Съгласно чл. 100н, ал. 2 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо от ЗППЦК емитентът е длъжен да представи на КФН, като част от регулираната информация, годишен консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година – в конкретния случай до 30. 04. 2019 г. включително.

В хода на документна проверка от служители на КФН на дейността на дружеството [фирма] било установено, че към 30. 04. 2019 г. посоченото дружество не е представило в КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2018 г. Посоченият консолидиран финансов отчет е представен в КФН на 11. 07. 2019 г. с електронна форма, с вх. № 10-05-3930, посредством единната система за предоставяне на информация в КФН по електронен път e-register.

Поради това, било прието, че дружеството е извършило нарушение на чл. 100н, ал. 2 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, пр. първо от ЗППЦК, за което бил съставен АУАН № Р-06-443/ 03. 06. 2019 г. Въз основа на посочения АУАН било издадено и Наказателно постановление № Р-10-849/24.09.2019 г. издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 /пет хиляди/ лева на [фирма] на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦК за извършено нарушение на 100н, ал. 2 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, пр. първо от ЗППЦК.

С обжалваното Решение от 17. 02. 2020 г., постановено по НАХД № 16135/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав е отменено посоченото Наказателно постановление № Р-10-849/24.09.2019 г. издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в срока по чл. 34 от ЗАНН и при спазване на

административнопроизводствените правила. Направил е извод, че макар да е налице нарушение във връзка с публикуването на годишен консолидиран финансов отчет, налице е непълна словесна и цифрова квалификация на извършеното нарушение, като е приел, че нормата на чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК е с бланкетен характер, като в АУАН и в НП административнонаказващият орган е следвало да опише на какво основание е възникнало задължението за представяне на консолидиран финансов отчет. В тази връзка е посочил, че в раздел четвърти на Закона за счетоводството са определени хипотезите, в които се изготвя консолидиран финансов отчет.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата, която се споделя и от касационната инстанция. При правило изяснена фактическа обстановка обаче, първоинстанционният съд е достигнал до грешни прави изводи.

Не се спори между страните, че [фирма] е публично дружество, вписано под РГ-05-1215 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа. Безспорно е установено, че на 11. 07. 2019 г. дружеството е представило в КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността си през 2018 г., вместо в законоустановения срок по чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК – в срок до 30. 04. 2019 г.

Съгласно чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Съгласно чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. Ал. 5 на чл. 100н от ЗППЦК предвижда, че когато емитентът е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, годишният консолидиран отчет за дейността е със съдържанието по ал. 4, т. 1, 2, 4 и 6, като финансовият отчет се изготвя съгласно Международните счетоводни стандарти и се представя заедно с годишния одитиран финансов отчет на дружеството майка, изготвен съгласно националното законодателство на държавата членка по седалището на дружеството майка.

В конкретния случай не се спори, че [фирма] притежава дъщерни дружества, като същото е вписано под № РГ-05-1215 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/ и като такава е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му, поради което е имало задължение да представи в КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2018 г. в срок до 30. 04. 2019 г. Същото е представило такъв едва на 11. 07. 2019 г., поради което е извършило нарушение на чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК. Посочената норма установява субекта на задължението, в какво се изразява задължението и с какъв срок следва да бъде изпълнено задължението. Следователно, налице е ясно разписано правило за поведение и неоснователен е изводът на районния съд, че нормата е бланкетна. Посочената в АУАН и в НП правна квалификация на нарушението е пълна, като всички обстоятелства относно фактическия състав на нарушението са описани достатъчно пълно и ясно, за да бъде осъществено адекватно правото на защита на

санкционираното лице.

Вярно е, че в раздел IV от Закона за счетоводството са посочени хипотезите, в които се изготвя консолидиран финансов отчет. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Закона за счетоводството, консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка по правилата и изискванията на 1. Националните счетоводни стандарти - за предприятията, които съставят и представят годишния си финансов отчет на базата на Националните счетоводни стандарти; 2. Международните счетоводни стандарти - за предприятията, които съставят и представят годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти. Съгласно чл. 31, ал. 2 от същия закон консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка, независимо от това къде се намират седалищата на дъщерните ѝ предприятия. Разпоредбата на чл. 32 от Закона за счетоводството предвижда, че консолидиран финансов отчет може да не се съставя от предприятие майка на малка група, освен ако в групата има поне едно предприятие от обществен интерес.

По делото обаче не са представени доказателства за наличието на изключения по смисъла на чл. 32 от Закона за счетоводството.

Ето защо безспорно е установено, че [фирма] е задължен субект по чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК, поради което при описание на нарушението не е било необходимо да бъде посочвано основание от Закона за счетоводството, въз основа на който следва да бъде изготвен годишен консолидиран финансов отчет. Нормата на чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК не е бланкетна и затова не е необходимо съдържанието ѝ да се запълни от друга правна норма.

Поради изложените съображения настоящата инстанция намира, че Софийският районен съд неправилно е отменил наказателно постановление, като е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на законоустановените срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като същевременно е налице съответствие между словесното описание на извършеното нарушение и дадената от компетентните органи правна квалификация, съобразено с чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН подлежи на решаване по същество.

Безспорно в случая [фирма] е извършило нарушение на 100н, ал. 2 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, пр. първо от ЗППЦК, за което законодателят в чл. 221а от ЗППЦК е предвидил имуществена санкция 1. от 5000 до 20 000 000 лв. или до 5 на сто от общия годишен оборот в съответствие с последния изготвен годишен финансов отчет, приет от управителния орган или 2. до двойния размер на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен, като се прилага по-голямата стойност. В конкретния случай е наложена имуществена санкция в минималния законоустановен размер на 5000 /пет хиляди/, която съдът намира за справедливо отмерена, в съответствие с характера и тежестта на извършеното нарушение.

Поради изложените съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено като неправилно и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН

във вр. с чл. 143 АПК, в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева за двете съдебни инстанции – в размер на 80 /осемдесет/ лева за всяка съдебна инстанция, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд - София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 17. 02. 2020 г., постановено по НАХД № 16135/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-849/24.09.2019 г. издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.